

дѣше-то състояніе на Божіѣ-тѣ Црѣквѣ. *Іаковъ* написалъ едно посланіе, съ което доказва на *Іудей-ты*, че само една вѣра безъ добры работы неприноси никаквѣ ползѣ Христіанину; а *Іуда*, братъ на Апостола *Іакова*, написалъ такожде едно посланіе до Христіаны-ты, что живѣли въ Пеллѣ и въ околны-ты мѣста, та да ги упаци отъ развращены-ты чело-вѣцы, които живѣли между нихъ.

Тыя книги отъ *Новый Завѣтъ* заедно съ книги-ты отъ *Ветхый Завѣтъ* ся наричатъ съ едно имя *Священно Писаніе*. Црѣква-та е почитала него за едно само правило на своиѣ-тѣ вѣрѣ: та затова наскоро раздѣлили съдрѣжаніе-то на тыя книги по дни-ты и прочитали ги така всякѣ годинѣ. А пакъ когато Црѣква-та ся распространила въ различни страны, тога вече много народи имали *Священно Писаніе* на свои языцы.

Црѣковни-ти Учителы и *Святы Отцы*, които такожде помогнѣли съ свои-ты списанія за да ся утвърди Христово-то ученіе, сѣ: въ прѣво-то столѣтіе *Климентъ*; въ второ-то *Игнатій*, *Поликарпъ*, *Іустинъ* и *Климентъ Александрійскый*; въ четвърто-то *Евсевій*, *Епископъ Кесарійскый* въ *Палестинѣ*, *Аванасій Александрійскый*, *Ефремъ Сирскый*, *Василій Великый Архыепископъ Кесарійскый*, *Григорій Назіанзинъ*, *Амеросій*, *Іеронимъ*, *Августинъ* и *Іоаннъ Златоустъ*, а въ пя-то-то столѣтіе *Кирилъ Александрійскый*. На свичкы-ты тыя Учителы и *Отцы* съчиненія-та ся привождатъ въ доказательство за ученіе-то и обряды-ты, които сѣ ся употрѣблявали въ прѣвенствующѣ-тѣ Христовѣ Црѣквѣ.

Обряды при *Кръщеніе-то* и *Муропомазаніе-то* въ прѣвенствующѣ-тѣ Христіанскѣ Црѣквѣ.

Отъ самы-ты Апостолскы врѣмена *Кръщеніе-то* е служило като знакъ за вѣщпаніе въ Христіанскый Законъ, и наскоро слѣдъ това ся въвели отъ прѣвѣ-тѣ Црѣквѣ при *Кръщеніе-то* и различни обряды, за които Писатели-ты отъ второ-то столѣтіе приказвать ни това: пытали тыя, които щя-